

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ।

ਐਨ.ਐਚ. ਭਗਵਤੀ, ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਜੇ. ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਦਰਾ ਦੇਵੀ, -ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਅਤੇ

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 322।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਮਯੰਤੀ ਸਾਹਨੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਸਾਹਨੀ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੀ ਪਾਰਟਨਰ, -ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 25।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI))—ਧਾਰਾ 16 (3) (ਡੀ) (ii) - ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" - ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ - ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਕੀ ਮਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ- ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਆਮ ਨਿਯਮ- ਕਦੋਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ- ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ—ਚਾਹੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਯੋਗ ਹੋਵੇ- ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ—ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਾਰੀ—ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ- ਇਰਾਦਾ-ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ।

ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ (ਐਨ. ਐਚ. ਭਗਵਤੀ ਅਤੇ ਜੇ. ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.) —

- (1) ਇਹ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) (ii) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਹੈ।
- (2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ" ਅਤੇ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ

ਵਿੱਚ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੀ ਮਾਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ "ਪਤਨੀ" ਜਾਂ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 16 (3) (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ" ਮਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

- (3) ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (4) ਇਹ ਕਿ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤਤਾ ਬੁਰਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਐਸ.ਕੇ. ਦਾਸ, ਜੇ.

- (1) ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੇ ਆਮ ਸਵੀਕਾਰਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ; ਧਾਰਾ 16 (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਉਪਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (hi) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ

ਦੀ ਬਜਾਏ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਪਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii)

- (2) ਕਿ "ਉਸਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ; ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਜਿੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1952 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 26 ਅਗਸਤ, 1952 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਤੇ।

1955 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 322 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ 1955 ਦੇ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਕੇ. ਦਫਤਾਰੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ (ਮੈਸਰਜ਼ ਜੀ. ਐਨ. ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਰ. ਐਚ. ਢੇਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ)।

1955 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 322 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ: ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਜੇ. ਕੇਲਾਹ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੇ. ਬੀ. ਦਾਦਾਚਨਜੀ, ਐਸ. ਐਨ. ਐਂਡਲੀ ਅਤੇ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਥ, ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ।

1955 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ. ਐਸ. ਪਾਠਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, (ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ. ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਫੈਸਲਾ

ਭਗਵਤੀ, ਜੇ.- ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। 18, 1944 ਨੂੰ, ਰਾਏ ਬਹਾਦੁਰ ਨਰਸਿੰਘਦਾਸ ਡਾਗਾ (ਹੁਣ ਮਰ ਚੁੱਕੇ), ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਦਰਾਦੇਵੀ (ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜੇੜੇ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ 'ਤੇ, ਹਿੰਗਨਘਾਟ ਵਿਖੇ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆ ਗਿਆ। ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹਿੰਗਨਘਾਟ ਵਿਖੇ ਏਜੰਸੀ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ 'ਸਵਾਲ' ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) (2) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ 'ਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ:

"ਕੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਸੱਚੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ! ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਭੋਪਾਲ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 322 ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਈਸ਼ਵਰਦਾਸ ਸਾਹਨੀ, ਜਿਸ ਦੀ 7 ਨਵੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸ਼ਵਰੀਦਾਸ ਸਾਹਨੀ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਫਰਮ ਦਾ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 31 ਮਾਰਚ, 1947. ਉਕਤ ਈਸ਼ਵਰਦਾਸ ਸਾਹਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਦਮਯੰਤੀ (ਕਰਦਾਤਾ) ਅਤੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਰਧਾਰਕ ਉਕਤ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) (2) ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਵਿਅਕਤੀਗਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ:-

"ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) (2) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਮਯੰਤੀ ਸਾਹਨੀ ਦੇ ਦੋ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਈਸ਼ਵਰਦਾਸ ਸਾਹਨੀ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਦੀ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਮਯੰਤੀ ਸਾਹਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66ਏ (2) ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 25 ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) (ii) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

(i) ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ;

(ii) ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੱਕ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ;

(iii) ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ, ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਜਾਂ

(iv) ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ, ਜੋ ਵਿਆਹੁਤਾ ਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਅ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 3. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਾ ਚਾਰਜ:

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਦਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੰਡ।

ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦਾ ਇਹੀ ਵਰਣਨ ਧਾਰਾ 48 ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 48 ਰਿਫੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 58 ਸੁਪਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। - •

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ "ਵਿਅਕਤੀ" ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹਰ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਨਿਰਧਾਰਕ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਕਰਾਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਕੀਰਣ ਹੈ, "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ, ਜਾਂ ਬੈਰੋਨੇਕਸੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਬੈਰੋਨੇਟੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਅਸਥਿਰ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਕਿਸੇ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਕੇਵਲ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਕਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

ਰੇਵੇਨਿਊ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 16 (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ "ਪਤਨੀ" ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਨਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਮਰਦ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਦੋਵੇਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ

"ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 16 (3) ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਮ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਮਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 16 (3) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰਕ ਹੈ। ਕਾਲਮ (ਏ) ਦੇ ਉਪ ਸਮੂਹ (i) ਤੋਂ (iv) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਾਲਮ (ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਉਹ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ "ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਨਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਦਾ।

ਸਾਡੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੀਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ 1937 ਦੇ ਐਕਟ IV ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 16 (3) ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ, 1936 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ (ਨਾਇਰਨ ਬਨਾਮ ਸੇਂਟ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਸ਼ਬੋਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (1). ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਲਾਰਡ ਕਲੈਨਮੇਰਿਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਲਿੰਡਲੇ, ਐਮ.ਆਰ. ਦੀਆਂ ਹੇਠ

ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ, ਬਲਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" (ਆਰ. ਵੀ. ਪੈਡਿੰਗਟਨ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਮੈਰੀਲੇਬੋਨ ਰੈਂਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਚ ਗੋਡਾਰਡ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਦੇਖੋ (3) ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਦਾਸ, ਐਕਟਗ, ਸੀ.ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। (4): "ਇਹ 1584 ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੇ ਡੈਨ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ (5), ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ (ਚਾਹੇ ਉਹ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ, ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ) ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਪਹਿਲਾ. ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ?

ਦੂਜਾ. ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ;

ਤੀਜਾ. ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ। ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ

ਚੌਥਾ. ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਰਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਦਫਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੂਖਮ ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਚੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਜੋੜਨਾ, ਪ੍ਰੋ ਬੋਨੋ ਪਬਲੀਕੋ".

ਰੀ ਮੇਫੇਅਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕੰਪਨੀ (1) ਵਿੱਚ, ਲਿੰਡਲੇ, ਐੱਮ.ਆਰ. ਨੇ 1898 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਪਾਇਆ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਕੇਕ ਨੇ ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ"। ਈਸਟਮੈਨ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਮਟੀਰੀਅਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੰਪਟਰੋਲਰ- ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੇਟੈਂਟਸ, ਡਿਜ਼ਾਈਨਜ਼ ਐਂਡ ਟ੍ਰੇਡ ਮਾਰਕਸ (2) ਵਿੱਚ, ਅਰਲ ਆਫ ਹੈਲਸਬਰੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ:

"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ

ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੇ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਜੋ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, ਮੈਂ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਵਿੱਚ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਕਾਰ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3)(a) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ"।

ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3) (ਏ)। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1100 ਸ਼ਬਦ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਦੇ ਅਯੋਗ ਵਰਤੋਂਕਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3)(ਏ) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ ਹੀ ਸੀ, "ਪਤਨੀ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰ. ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੋਵੇਂ ਹੋਣ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ, ਇਸਲਈ, ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਮਰਦ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ "ਪਤਨੀ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ"। ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਨਿਯਮਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੰਦਰਭ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3)(ਏ) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16(3) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਬਨਾਮ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16(3)(ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ" ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (i)

ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ' ਜਾਂ 'ਪਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਜੋ ਕਿ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਆਮਦਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਖਾਸ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ 'ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ' ਅਤੇ 'ਪਤੀ' ਨੂੰ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੀ ਮਾਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। iv) ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਨਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਦਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ। ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਨਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ' ਅਤੇ 'ਪਤੀ' ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਬਦ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਪਤਨੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹੋ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨੂੰ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ) ਜਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਸਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ:

(a) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

(i) ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਪਤੀ (ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ) ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਪਤੀ (ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ, ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ;

(ai) ਜਾਂ (ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

(i) ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੱਕ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ; ਜਾਂ

(ii) ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

ਜੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ (ਏ) ਸਿਰਫ ਉਸ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਨਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਰਫ ਪਤਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲਮ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮਾਦਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਜਾਂ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕਾ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ "ਪਤਨੀ" ਜਾਂ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਨਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਨਰ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ਕ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ "ਦੋਵਾਂ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਨਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ "ਪਤਨੀ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ "ਪਤਨੀ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ

ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 16(3) (ਬੀ) ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਣਮਿੱਥੇ ਲੇਖ "a" ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੇਖ "a" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸਮੀਕਰਨ "ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ" ਚਲਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਦਾ ਨਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੇਖ "ਏ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਅਤੇ "ਦੋਵੇਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16(ਚ) ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 3) (ਏ) ਐਕਟ ਦਾ। "ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ" ਸ਼ਬਦ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਬਦ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਨਾਲ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਦੋਵੇਂ" ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਨਰ ਨਾ ਕਿ ਮਾਦਾ ਜਿਸਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਾਂ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੀ ਉਹੀ ਲੋੜ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 16(3)(ਏ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16(3)(ਬੀ) ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਸੀ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਰ ਸੀ ਜਾਂ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਨਰ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮਾਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 16(3)(ਏ) ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ "ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ" ਸਮੀਕਰਨ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 (3) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੈ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ, ਜਾਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 16(2) ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। 3)(a) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16(3)(b) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਉਪਾਅ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1937 (IV ਦਾ 1937) ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਤਨੀ ਦੀ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਦਾ "ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ, ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ। ਅਜਿਹੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ, , ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਮਾਲੀਆ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ 'ਤੇ ਅਸਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਾਲਗ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸੱਚੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਮਲੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਦਰਜਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਵੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਾਈਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ

ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ, 1936 ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ (ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 19 ਅਤੇ 20 ਦੁਆਰਾ)।

ਅਧਿਆਇ III — ਮੁਲਾਂਕਣ।

ਸੈਕਸ਼ਨ I—ਵਿਅਕਤੀਗਤ।

(a) ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ। -ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮੂਲੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਮਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਰਸ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਤੀ ਦੇ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 500 ਰੁਪਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

(b) ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ— ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਵੀ ਵਧਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦਾਖਲਾ ਸਿਰਫ ਨਾਮਾਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰਕੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਗੈਰ-ਅਸਲੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (i) ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ (ii) ਜੇਕਰ, ਇੱਕ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹੀ ਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਾਬਾਲਗ, ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (iii) ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ

ਪਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾਮਾਤਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਮਰਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਾਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ।

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1937 ਦਾ ਐਕਟ IV ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16(3) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਐਕਟ ਬਣ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਅਸਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਅਰਬਿੰਦ ਬੋਸ (1)), ਫਿਰ ਵੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਬੋਧ ਗੋਪਾਲ ਬੋਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਜਕ ਨੂੰ ਉਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ 1937 ਦਾ ਐਕਟ IV ਪਾਸ ਹੋਇਆ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਇਨਕੁਆਇਰੀ ਰਿਪੋਰਟ, 1936 ਦੇ ਚੈਪਟਰ 3 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਅਤੇ 4 'ਚ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਵਿਚਾਲੇ ਮਾਮੂਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ (ਜਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ 'ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ' ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਾਦਲੇ ਰਾਹੀਂ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬੱਚਾ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਵਿਗਾੜ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਆਮ ਜਨਤਕ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾ ਖਰੜਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।“

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਪਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਾਮਾਤਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 (3) ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਧਾਰਾ 16 (3) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਸੀਐਫ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮਰਦ ਕਰਦਾਤਾ, ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 16(3) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16(3) (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀ ਮਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਨਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਦੀ ਮਾਦਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਨਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 16(3)(a) ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (iv) ਇਸ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 16(3)(b)। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16(3)(ਏ) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਅਤੇ "ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਸਪੀਸੀਜ਼, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੀ ਮਾਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 16(3)(ਏ) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ "ਪਤਨੀ" ਜਾਂ "ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ" ਧਾਰਾ 16(3)(ਬੀ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲੀਆ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਜਾਂ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਚੰਦਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ.ਪੀ. (1)। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (a) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (i) ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ, ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ, ਉਸ ਦੇ ਫਰਮ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ

ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਵਿੱਚ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਵਾਂਗ ਸਮਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੱਕ ਫਰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੇ ਇਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ "ਉਸਦੇ ਪਤੀ" ਜਾਂ "ਪਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਨੇ "ਉਸਦਾ ਪਤੀ" ਜਾਂ "ਪਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ "ਪਤਨੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਧ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 16 (3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਅਤੇ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀਮਤ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਰਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ), ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ "ਅਤੇ ਪਿਤਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ, 1936 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਸ਼, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਮੁਸਤਾ ਕਿਮਾ ਬੇਗਮ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਕੇਸ, ਇਨ ਰੇ (1), ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਮਯੰਤੀ ਸਾਹਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ (3), 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 25 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲਾ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਭੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਸੇਦਰਾ ਦੇਵੀ (1), ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 322 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, 1936 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਆਈ. ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸਪੀਸੀਜ਼ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ। ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 322 ਆਫ਼ 1955 ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 25 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਕੇ. ਦਾਸ, ਜੇ. - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3), ਧਾਰਾ (ਏ), ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਐਨ ਵੀ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਉਸਾਰੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਲਟਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਪ-ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂ, ਇਹ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਨਿਰਮਾਣ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੋਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ? ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਾਨ ਦੇ

ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਾਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਜਿੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਅਰਥ ਜਾਂ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਲੀਡਰ ਬਨਾਮ ਡੱਫੇ (1) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ।

"ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅੰਤਰ ਮੈਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਤਰਕ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ, ਸਾਧਨ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੇ ਯੰਤਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, 'ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਲਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਯੰਤਰ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਾਧਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਾਉਣ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਇਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵੇਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੀ ਉਚਿਤ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਵਿਅਕਤੀਗਤ' ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿੱਡੀ ਕਲਾਸਿਕਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈਡਨ ਕੇਸ (1), ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਾਰਡ ਕੇਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਲੂਵੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਬੈਰਨ ਆਫ ਦ ਐਕਸਚੇਕਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ:

"16 (3) ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-

(ੳ) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

(1) ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਜਿਸਦਾ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ;

(iv) ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ, ਜੋ ਵਿਆਹੁਤਾ ਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਕਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਹੈ; ਅਤੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 16 ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਾਂਗੇ। ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3, ਧਾਰਾ 4 ਏ, ਧਾਰਾ 48 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 55। ਐਕਸਟੈਂਸਿਵ ਵਿਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਦਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ।"

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3, 4ਏ, 48 ਅਤੇ 55 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਕਿ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ "ਪਰਿਵਾਰ" ਆਦਿ ਦੇ ਉਲਟ ਇਕੋ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਕੋ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜੀਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ, "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਬੈਰੋਨੇਸੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਬੈਰੋਨੇਟੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ, ਆਦਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ

ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਗਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਨੁਮਾਨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇੱਕੋ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

(ਐਡਿਨਬਰਗ ਸਟ੍ਰੀਟ ਟ੍ਰਾਮਵੇਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਟੋਰਬੈਨ (1), ਪੈਡ ਲਾਰਡ ਬਲੈਕਬਰਨ). ਉਸੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਲਾਸਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਐਕਟ, 1861 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਬਿਗਾਮੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਸਾਬਕਾ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਆਹ" ਸ਼ਬਦ, ਇੱਕੋ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ" ਸ਼ਬਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਰਭੰਗਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਰ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 4ਏ, 48 ਅਤੇ 55 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਏ) ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ (ਬੀ) ਉਸਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ (ਸੀ) ਉਸਦੇ ਬਕਾਇਆ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਪਹਿਲੀ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੋਈ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(42) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ (9) ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ

ਦੀਆਂ ਛੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ—(ਏ) ਵਿਅਕਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ (ਬੀ) ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ, (ਸੀ) ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, (ਡੀ) ਕੰਪਨੀ, (ਈ) ਫਰਮ ਅਤੇ (ਐਫ) ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ, ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਬਨਾਮ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੀਆਂ ਛੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 16, ਸਿਰਫ ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਭਾਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ- ਕੀ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਗੁਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਜੋ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ। ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ; ਦੂਜਾ, ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਗ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, B ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ A ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਭਾਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਖਤ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਕਲੀ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਫਿਰ ਉਪ ਭਾਗ ਦੀ ਸਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਹਿੱਸਾ ਧਾਰਾ (ਏ) ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਚਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (i), (ii), (iii) ਅਤੇ

(iv) ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਪ ਭਾਗ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਿੰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗ ਇੱਕਠੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਮਾਜਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਸਿਰਫ ਅਰਥ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਉਪ ਭਾਗ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਦਾ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਮਰਦ ਹੋਵੇ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ (i) ਤੋਂ (iv) ਨੰਬਰ ਵਾਲੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼-ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਤਨੀ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ-ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ-ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਅਤੇ (iv) ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਮਰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਇੰਨੇ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ" ਅਤੇ "ਪਤੀ" ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਹਨ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਜੇਕਰ ਇਰਾਦਾ ਪੂਰੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ "ਪੁਰਸ਼" ਦੁਆਰਾ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਯੋਗ

ਬਣਾਉਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (a) ਅਤੇ (ਬੀ); ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਪਿਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੁਝ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮੂਲੀ, ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ, ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ. ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਰਾਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਸੀ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ "ਪੁਰਸ਼" ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਪਿਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਰ ਸੰਭਵ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ "ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬੇਰੇਕ ਵਰਤੋਂ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਇੰਨੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜ ਕੇ, ਕੁਝ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀਏ" (ਲਾਰਡ ਲੇਰਬਰਨ, ਐਲ.ਸੀ., ਨਾਇਰਨ ਬਨਾਮ ਸੇਂਟ ਐਂਡਰਿਊਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ, ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਟਾ ਮੈਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬੇਰੇਕ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਚੁਣਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੀਕਰਨ ਚੁਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਰਿਮੋਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਅੰਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ. ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਮਰਦ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 'ਪਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਪਤਨੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਹੋਰ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ। "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਮਰਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਸਾਰੇ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ "ਪਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰਕ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ

ਹੇਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ" ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਕ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਨਰ ਜਾਂ ਮਾਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੇਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੇਖ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਉਸ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਲੇਖ "a" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਮਿੱਥੇ ਲੇਖ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਰਥ ਦੇਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਰਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ; ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਪਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ (1) ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਦੀ ਜੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚਾਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਹ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪੱਕੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ (ਚਾਹੇ ਉਹ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ, ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ) ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: (1) ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ; (2) ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤ

ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; (3) ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; (4) ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਰਨ. ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੂਖਮ ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਚੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ 1937 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ, 1936 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਮਾਮੂਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਾਧਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਆਯਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇਕੱਤਰਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਰਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਪਤੀ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਜੁੜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 500 ਰੁਪਏ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

(ਅ) ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ। - ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਰੁਝਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਾਖਲਾ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਿਰਫ ਨਾਮਾਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰਕੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਗੈਰ-ਅਸਲੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (i) ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਜਾਂ (ii) ਜੇ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, (iii) ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਿੱਚ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹੇਡਨ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (1) ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਸੰਸਦ ਨੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ (ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਰਫ ਗੰਭੀਰ ਆਲੋਚਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਾਅ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਥੋੜਾ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੁਰਾਈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੁਰਾਈ ਹੋਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣਾ ਜਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਓ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (a) ਦੀ i) ਅਤੇ (ii)। ਉਹ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਤਨੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਪਤੀ ਇੱਕ ਸੁਸਤ ਸਾਥੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ "ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ" ਜਾਂ " ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਦਾਖਲਾ" ਉਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਬਲਕਿ ਬੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1937 (1937 ਦਾ ਐਕਟ IV)। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ 1937 ਦਾ ਐਕਟ IV ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਰਚਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ "ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਉਸੇ ਹੱਦ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ", ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ" ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਮਰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਸਪਾਂਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 16 (3) ਨੂੰ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪਤੀ ਜਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ "ਮਾਪੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਚੀ ਗਈ ਬੁਰਾਈ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ "ਪਿਤਾ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1), ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਫਰਮ ਦੀ ਮਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) (ਏ) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਂ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਸਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਦੇਵਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ

ਕੇਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਮਯੰਤੀ ਸਾਹਨੀ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਅੰਜਨ "ਜਾਂ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਰੋਦਰਾਦੇਵੀ ਐਨ ਡਾਗਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਧਾਰਾ, (a) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਰਾਦਾ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ"। ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਚਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਸ਼ਾਸਤਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ii) ਅਤੇ (iv) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੇ ਸਵੀਕਾਰਕੀਤੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ "ਪਤਨੀ" ਅਤੇ "ਪਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਮਰਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸਨੇ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ। 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 322 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 25 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਦੇਸ਼

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ: ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 322 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 25 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਐਨ.ਐਚ. ਭਗਵਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਅਤੇ

ਜੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਨਾਮ

ਪਟਿਆਲਾ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, -ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 118

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ ਗਿਆਰਵੀਂ) - ਧਾਰਾ 2 (14) ਏ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXV) - ਸੈਕਸ਼ਨ 13- ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ 1948-49 ਅਤੇ 1949-50 - ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ- ਚਾਹੇ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ- ਚਾਹੇ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- 1950 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ- ਲੇਖਾ ਸਾਲ 31 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 2 (14) ਏ ਪ੍ਰਵਧਾਨ (ਬੀ) (ii) ਅਤੇ (iii) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰਾ ਭਾਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1950-51 ਜਾਂ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਅਤੇ 1949-50 ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ; ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

(ਪੀ.ਈ.ਪੀ.ਐਸ.ਯੂ. ਰਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 26 ਮਈ, 1954 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ) ਮਿਸੇ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਈ.ਪੀ.ਐਸ.ਯੂ. 1953 ਦਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 31)।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ: ਮੈਸਰਜ਼ ਜੀ ਐਨ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਰ ਐਚ ਢੇਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ। .

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ: ਨੀਮੇ

ਫੈਸਲਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਕਾਪੂਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ 1948-49 ਅਤੇ 1949-50 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ, (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ), ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ, 1948-49 ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਗੈਰ ਨਿਵਾਸੀ ਸਨ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। . ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਆਡਿਟਿੰਗ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਰੁਪਏ ਸਨ। 59,787-1-6 ਅਤੇ ਰੁ. 581-4-0 ਕ੍ਰਮਵਾਰ. ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਰੁਪਏ ਸੀ। 52,484-14-0 ਅਤੇ ਸੁਪਰਟੈਕਸ ਰੁ. 21,611-6-0. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(3a) ਅਤੇ 18(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਦੋ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਸੈਸੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਸੈਸੀ ਕੰਪਨੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਫਿਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18(7) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 18(3ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਟਿਕਾਊ ਸਨ। ਐਕਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਵਿੱਤ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXV) ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ 33. ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

(1) ਕੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਸਨ?

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਅਤੇ 1950 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 13. "ਜੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮਨੀਪੁਰ, ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਜਾਂ ਵਿੰਡਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੂਚ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਲੀਨ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਮੁਨਾਫੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ 31 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ।

1950 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1950-51 ਜਾਂ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1949-50 ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (14) ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ:

ਧਾਰਾ 2 (14) "ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ-

(ਡੀ) 31 ਮਾਰਚ, 1950 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੰਘ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਖੇਤਰ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(ਅ) ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖੇਤਰ-

(i)

(ii) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 31 ਮਾਰਚ, 1950 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ

(iii) 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਕਿਸੇ ਸਾਲ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ;

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(14)ਏ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ)(iii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ 1950 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਗੀ ਹੈ। 1950 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦਾ ਪਟਿਆਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ 31 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(14) ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ (ਬੀ) (ii) ਅਤੇ (iii) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 31 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1950-51 ਜਾਂ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ।

1950 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਕਾਬਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕੋਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (14) ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 31, 1950 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

“ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਟੈਟਿਓ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 1948-49 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ 1950-51 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ (1949-50) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1949-50 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।”

ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1949-50 ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 1950-51 ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਬੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਜੋ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਲ 1949-50 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲੇਖਾ ਸਾਲ। ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਡੀ. ਆਰ. ਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸ਼ਨਈਆ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (1), 1950 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਅਤੇ 1949-50 ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ

ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ: ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2: ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3: ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ.

ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(1) (1950)' 18 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 944

(1) (1909) ਏ. ਸੀ. 147

(2) (1900) ਆਈ. ਸੀ. ਐਚ. ਡੀ. 718, 725

(3) (1949) 65 ਟੀ.ਐਲ.ਆਰ. 200, 203

(4) (1955) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 603, 632

(5) (1584) 3 ਕੇ. ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ 7a; 76 ਈ.ਆਰ. 637

(1) ਐਲ.ਆਰ. (1898) 2 ਸੀ. 28, 35

(2) (1898) ਏ. ਸੀ. 571, 576

(1) 1953 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

(2) 1954 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587, 628

(1) (1950) 18 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 944

(1) (1953) 23 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 345.

(2) (1950) 18 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 944

(3) (1953) 23 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 41

(1) (1955) 27 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 9

(1) (1888) 13 ਐਪ. ਕੈਸ. 294, 301

(1) (1909) ਏ.ਸੀ. 147, 161

1) (1950) 18 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 944

(1) (1953) 23 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 41

(2) (1955) 27 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 9

(1) [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 541, 552

(1) 1954 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 537

(1) [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 541, 552

Atul Sharma

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।